

בש"פ 2713/17 - פלוני נגד בנק דיסקונט בע"מ, פלונית, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2713/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
פלוני
ה המבקש:

ג ג ז

- המשיבים:
1. בנק דיסקונט בע"מ
2. פלונית
3. פלוני
4. פלוני

הודעת ערעור במעמד צד אחד

בשם המבקש: עו"ד מנחם שטאובר; עו"ד יריב אבירים

החלטה

1. לפניה "הודעת ערעור" מטעם המבקש על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בצ"א 17-02-8742 מיום 27.2.2017 (השופט ש' רנר).

2. נגד המבקש הוגש ביום 8.12.2015 כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות שונות במסגרת תפקידו כמצחיר באחד מן המוסדות השכיחים למשיבה 2. נקבע למועד מתן ההחלטה זו, מצוי ההליך בפתח שלב ההוכחות.

עמוד 1

3. ביני לבני, הגיע המבוקש בקשה להמצאת מסמכים מטעם המשיב 1, בכל הנוגע לחשבונה של המשיבה 2, אשר המשיבים 4-3 הם בעלי זכות חתימה בה. את בקשתו זו סマー המבוקש עיקר על הוראת סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: הפסד"פ).

4. ביום 27.2.2017 מחק בית המשפט המחויז את הבקשה על הסוף, זאת מן הטעם ש"אין מקום להגשת בקשה להמצאת מסמכים מכח סעיף 43 לפקודת סדר הדין הפלילי לאחר שהוגש כתוב אישום, כפי המצב שבעניינו, וההילך הנכון הוא על פי הוראת סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

5. בבקשתו דן, טוען המבוקש, בין היתר, כי בית המשפט שגה בקביעתו כי אין מקום להגיש בקשה להמצאת מסמכים מכח סעיף 43 לפסד"פ לאחר הגשת כתוב האישום, שכן משרותיות החקירה והtabיעה עושות שימוש בסעיף זה גם במהלך המשפט עצמו, מן הראויה לאפשר גם להגנה לעשוות כן.

6. דיןה של הבקשה להידוחות. המבוקש מנסה לשים ידו על מסמכים שונים, בטענה כי אלו נחוצים לו לשם ניהול הגנתו, בנסיבות סעיף 43 לפסד"פ. ואולם, כידוע, הדרך להגשת בקשה לקבלת חומרים באמצעות סעיף 43 לפסד"פ פתוחה רק בשלב בו טרם החל המשפט, קרי בשלב החקירה [ראו: בש"פ 9305/08 פלוני נ' בית ספר אל מאمونיה לבנות, פסקה 9 (3.12.2008)]. ראו גם: בש"פ 6521/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (7.9.2009); בש"פ 13/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (12.6.2013)]. במקרה דן, נגד המבוקש הוגש כתוב אישום לפני מעלה משנה, וההילך מצוי בפתחו של שלב ההוכחות. משכך, סעיף 43 לפסד"פ אינו יכול להיות לו עזר, ובצדק מחק בית המשפט המחויז את בקשתו על הסוף.

7. בשולי הדברים אצין, כי המבוקש טען שקיימת לו זכות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחויז, משזו, לשיטתו, מהוovo "פסק דין". ואולם, ההחלטה של בית המשפט המחויז לא ניתנה לאחר קיומ דין שבו הציגו הצדדים את טיעוניהם (ראו: יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים, חלק ראשון - הליכים שלפני משפט, 754 (כרך ב, 2008)), אלא מדובר בהחלטה המורה על מחייבת הבקשה על הסוף, נוכח הגשתה מכוח הוראת חוק שאינה מתאימה בנסיבות העניין. משאלת הם פנוי הדברים, קיים ספק רב באשר למקורו הנורמטיבי שעליו מבוסס ההליך שלפני. מכל מקום, משמצאי לדוחות את הבקשה כאמור בסעיף 6, אינו מוצא מקום לדון בסוגיה זו.

ניתנה היום, כ"ט באדר התשע"ז (27.3.2017).